

รายงานการวิเคราะห์ภาวะราคาสินค้าและเศรษฐกิจของไทย
(จากข้อมูลดัชนีเศรษฐกิจการค้า สำนักดัชนีเศรษฐกิจการค้า กระทรวงพาณิชย์ เดือนเมษายน 2553)

ภาวะราคาสินค้าและการเคลื่อนไหวของดัชนีราคาต่างๆ

เสถียรภาพทางเศรษฐกิจของไทยยังอยู่ในแนวโน้มที่ดี

ผลการจัดทำดัชนีราคาต่างๆ ของสำนักดัชนีเศรษฐกิจการค้า กระทรวงพาณิชย์ พบว่า

- ดัชนีราคาผู้บริโภค เดือนเมษายน 2553 เทียบกับเดือนเมษายน 2552 เพิ่มขึ้นร้อยละ 3.0 เป็นบวกต่อเนื่องเป็นเดือนที่ 7 และเมื่อเทียบกับเดือนที่ผ่านมาดัชนีราคาผู้บริโภคสูงขึ้นร้อยละ 0.49
- ดัชนีราคาผู้ผลิต เดือนเมษายน 2553 เทียบกับเดือนเมษายน 2552 เพิ่มขึ้นร้อยละ 8.5 และเมื่อเทียบกับเดือนที่ผ่านมาดัชนีราคาผู้ผลิตสูงขึ้นเพียงร้อยละ 0.7
- ดัชนีราคาวัสดุก่อสร้าง เดือนเมษายน 2553 เทียบกับเดือนเมษายน 2552 เพิ่มขึ้นร้อยละ 5.9 ขณะที่เมื่อเทียบกับเดือนที่ผ่านมาดัชนีราคาวัสดุก่อสร้างสูงขึ้นร้อยละ 2.7

การเพิ่มขึ้นของดัชนีราคาผู้บริโภคและดัชนีราคาผู้ผลิตในอัตราที่ลดลงในเดือนเมษายนนี้ แสดงให้เห็นทิศทางการฟื้นตัวทางเศรษฐกิจไทยอย่างมีเสถียรภาพ และเข้าสู่แนวโน้มที่ดี ซึ่งมีปัจจัยหลักมาจากราคาอาหารสด สินค้าเกษตร ราคาน้ำมันเชื้อเพลิง และเครื่องใช้ที่มีแอลกอฮอล์ที่เพิ่มสูงขึ้น แสดงให้เห็นถึงการบริโภคของประชาชนปรับตัวดีขึ้น การจ้างงานเพิ่มขึ้น และกำลังการผลิตที่ยังคงปรับตัวสูงขึ้น ในขณะที่ดัชนีราคาวัสดุก่อสร้างได้ปรับตัวสูงขึ้น เนื่องจากราคาวัตถุดิบในการผลิตมีแนวโน้มปรับตัวดีขึ้น อันเนื่องมาจากความต้องการที่เพิ่มขึ้นจากการฟื้นตัวของเศรษฐกิจโลก และตามภาวะราคาลาดโลก

ทั้งนี้ กระทรวงพาณิชย์ได้คาดการณ์การเติบโตของดัชนีราคาผู้บริโภค ปี 2553ว่าจะอยู่ระหว่างร้อยละ 3.0 – 3.5 ภายใต้สมมติฐานว่าราคาน้ำมันอยู่ระหว่าง 70 – 80 เหรียญสหรัฐต่อบาร์เรล และ อัตราแลกเปลี่ยนอยู่ระหว่าง 31 – 33 บาทต่อเหรียญสหรัฐ และรัฐบาลขยายระยะเวลาของมาตรการช่วยเหลือค่าครองชีพออกไปจนถึงสิ้นปี และคาดการณ์ว่าดัชนีราคาผู้ผลิต จะสูงขึ้นร้อยละ 12.20 – 12.74

ภาวะเศรษฐกิจ

เศรษฐกิจของไทยมีสัญญาณการฟื้นตัวอย่างมีเสถียรภาพและมีแนวโน้มที่ดีขึ้นอย่างต่อเนื่อง ซึ่งสามารถสะท้อนได้จากปัจจัยด้านต่างๆ ดังนี้

การบริโภคปรับตัวดีขึ้นต่อเนื่อง จากรายได้ภาคครัวเรือน การใช้จ่ายใช้สอยทั่วไป และการซื้อสินค้าคงทนมีการขยายตัวในระดับสูง ซึ่งจะเห็นว่าการบริโภคยังไม่ได้รับผลกระทบจากปัญหาการเมืองในระยะสั้นนี้

ยอดจัดเก็บภาษีมูลค่าเพิ่ม ณ ราคาคงที่ ในช่วงไตรมาสแรกของปี 2553 ขยายตัวร้อยละ 70.2 ขณะที่ในเดือนมีนาคม 2553 ขยายตัวร้อยละ 22.5 และเดือนกุมภาพันธ์ขยายตัวร้อยละ 21.9 ซึ่งสอดคล้องกับรายได้เกษตรกรที่แท้จริง ที่ยังคงขยายตัวเป็นบวกอย่างต่อเนื่อง โดยในเดือนมีนาคม 2553 มีค่าร้อยละ 14.9 และเดือนกุมภาพันธ์ 2553 อยู่ที่ร้อยละ 9.9

ภาคอุตสาหกรรม ปรับตัวขึ้นสู่ระดับสูงสุดในประวัติศาสตร์ ทั้งดัชนีผลผลิตภาคอุตสาหกรรม และอัตราการใช้กำลังการผลิต สะท้อนว่าภาคอุตสาหกรรมฟื้นตัวได้อย่างแข็งแกร่ง โดยดัชนีผลผลิตภาคอุตสาหกรรม เดือนมีนาคม 2553 ขยายตัวร้อยละ 32.6 ในขณะที่อัตราการใช้กำลังการผลิตอยู่ที่ระดับ 67.9 ซึ่งอยู่ระดับที่สูงที่สุดในรอบ 24 เดือน โดยเฉพาะอย่างยิ่งอุตสาหกรรมยานยนต์ และเครื่องอิเล็กทรอนิกส์ ที่มีอัตราการใช้กำลังการผลิตสูงถึงร้อยละ 91.2 และ 90.6 ตามลำดับ

ภาคเกษตรกรรม ผลผลิตภาคเกษตรกรรมยังคงหดตัว ตามปัญหาภัยธรรมชาติ และผลของฤดูกาลทำให้มีผลผลิตออกสู่ตลาดน้อย แต่ราคาสินค้าเกษตรยังคงขยายตัวในระดับสูง ซึ่งราคาสินค้าเกษตรดังกล่าวเป็นปัจจัยหลักที่ทำให้ดัชนีราคาผู้บริโภคยังคงปรับตัวเป็นบวกอย่างต่อเนื่องในเดือนนี้ด้วย

อัตราการว่างงาน และยอดการจ้างงาน อัตราการว่างงานเดือนมีนาคม 2553 ลดลงเหลือร้อยละ 1.0 ของกำลังแรงงาน หรือคิดเป็น 380,000 คน ซึ่งถือว่าเป็นอัตราการว่างงานที่ยังอยู่ในภาวะปกติ ในขณะที่ยอดการจ้างงานเพิ่มขึ้นถึง 930,000 คน เมื่อเทียบกับช่วงเดียวกันของปีก่อน โดยเฉพาะการจ้างงานในสาขาค้าปลีก และค้าส่ง

จากเครื่องชี้ภาวะเศรษฐกิจข้างต้น เมื่อพิจารณาควบคู่กับดัชนีความเชื่อมั่นผู้บริโภค ซึ่งจัดทำโดยสำนักดัชนีเศรษฐกิจการค้า กระทรวงพาณิชย์ ในเดือนเมษายน 2553 มีค่า 15.64 ลดลงจากเดือนที่ผ่านมาซึ่งมีค่า 19.32 ซึ่งชี้ให้เห็นว่าผู้บริโภคบางส่วนยังคงขาดความเชื่อมั่นกับภาวะเศรษฐกิจ ทั้งนี้อาจเนื่องมาจากผลกระทบของการชุมนุมที่ยืดเยื้อมาตั้งแต่ต้นเดือนมีนาคม 2553

นอกจากนี้ ดัชนีคำสั่งซื้อใหม่ในเดือนเมษายน 2553 ซึ่งมีค่า 56.3 (เดือนมีนาคม 2553 มีค่า 55.3) และดัชนีมูลค่าสินค้าส่งออกมีค่า 50.0 (เดือนมีนาคม 2553 มีค่า 69.8) โดยดัชนีคำสั่งซื้อใหม่มีค่าเกิน 50 เป็นเดือนที่ 8 ติดต่อกัน แสดงให้เห็นถึงทิศทางการส่งออกของประเทศที่ยังคงมีแนวโน้มดีขึ้นอย่างต่อเนื่อง ตลอดจนศักยภาพในการแข่งขันของสินค้าไทยในตลาดโลก ที่สามารถแข่งขันกับประเทศคู่แข่งได้อย่างมีประสิทธิภาพ

ภาวะการส่งออก

กระทรวงพาณิชย์ ได้ประกาศตัวเลขมูลค่าการส่งออกล่าสุดเดือนมีนาคม 2553 อยู่ที่ 16,253 ล้านดอลลาร์สหรัฐ หรือขยายตัวร้อยละ 40.9 เมื่อเทียบกับเดือนเดียวกันของปีก่อน จากการขยายตัวในอัตราเร่งของทั้งปริมาณการส่งออก และราคาสินค้า (เดือนกุมภาพันธ์ 2553 สูงขึ้นร้อยละ 23.1 ซึ่งเป็นการขยายตัวเพิ่มขึ้นเป็นบวกติดต่อกันเป็นตัวเลขสองหลักเป็นเดือนที่ 5 และปรับตัวสูงสุดในรอบ 18 เดือน

สำหรับดัชนีราคาส่งออกเดือนกุมภาพันธ์ 2553 เทียบกับเดือนเดียวกันของปีก่อน สูงขึ้นร้อยละ 13.1 (เดือนมกราคม 2553 สูงขึ้นร้อยละ 12.0) สาเหตุสำคัญมาจากการฟื้นตัวของเศรษฐกิจโลก และเศรษฐกิจ

ประเทศคู่ค้าที่ปรับตัวดีขึ้น ประกอบกับทิศทางราคาน้ำมันดิบและราคาสินค้าโภคภัณฑ์ ตลอดจนราคาพืชผลทางการเกษตรยังคงมีแนวโน้มปรับตัวสูงขึ้นตามความต้องการของตลาดโลก สำหรับดัชนีราคาส่งออกไตรมาสที่ 1 ปี 2553 สูงขึ้นร้อยละ 12.1 ซึ่งเป็นการสูงขึ้นของทุกหมวดสินค้า

การขยายตัวของการส่งออกอย่างต่อเนื่องเป็นผลมาจากการฟื้นตัวของเศรษฐกิจโลก การลดภาษีภายใต้กรอบความตกลงการค้าเสรีอาเซียนและประเทศคู่ค้าต่างๆ ส่งผลให้มีการเติบโตของการผลิตภาคอุตสาหกรรม โดยเฉพาะการปรับเพิ่มระดับสินค้าคงคลังของธุรกิจต่างๆ เพื่อรองรับภาวะตลาดที่มีแนวโน้มฟื้นตัว อย่างไรก็ตาม ปัจจัยเสี่ยงที่คาดว่าจะส่งผลกระทบต่อส่งออก ได้แก่ แนวโน้มการแข็งค่าของเงินบาท ทิศทางราคาน้ำมันดิบที่มีแนวโน้มปรับตัวสูงขึ้น รวมทั้งปัญหาการเมืองภายในประเทศเป็นปัจจัยสำคัญที่มีผลต่อการฟื้นตัวของเศรษฐกิจไทย และอาจส่งผลกระทบต่อความเชื่อมั่นของภาคเอกชนไทยและผู้นำเข้าในต่างประเทศ

ภาวะเศรษฐกิจไทยในเดือนเมษายน 2553 สามารถปรับตัวเข้าสู่เสถียรภาพได้อย่างมั่นคง และมีแนวโน้มที่ดี ซึ่งปัจจัยด้านการส่งออกยังคงเป็นเครื่องยนต์หลักในการขับเคลื่อนการขยายตัวได้อย่างต่อเนื่อง โดยเฉพาะตลาดในอาเซียน และจีน อย่างไรก็ตาม ปัญหาการเผชิญหน้าทางการเมือง ที่คาดว่าจะจะเป็นปัญหาต่อการฟื้นตัวของเศรษฐกิจ ยังไม่ส่งผลกระทบต่อภาวะเศรษฐกิจในระยะสั้น แต่อาจส่งผลกระทบต่อความเชื่อมั่นของนักลงทุนทั้งในประเทศ และต่างประเทศในระยะยาว สังเกตได้จากจำนวนนักท่องเที่ยวในเดือนมีนาคม 2553 ได้ลดลง ทั้งนี้เป็นช่วงของ Low Season และลดลงต่อเนื่องในเดือนเมษายน 2553 เนื่องจากปัญหาการชุมนุมประท้วง และการปิดน่านฟ้าของประเทศไทยยุโรป แสดงให้เห็นว่าหากรัฐบาลยังไม่สามารถแก้ไขปัญหาความขัดแย้งทางการเมืองได้ ปัญหาดังกล่าวก็จะส่งผลกระทบต่อเศรษฐกิจทันที โดยเฉพาะในกรุงเทพมหานครและปริมณฑล และจะแผ่ขยายเป็นผลกระทบระดับประเทศในที่สุด

ปัจจัยที่น่าจับตามองที่จะกระทบต่อเศรษฐกิจและภาคการส่งออกของไทย สรุปได้ดังนี้

- 1) ปัจจัยทางการเมืองในประเทศ ที่กระทบภาคการค้า และภาคการท่องเที่ยว
- 2) ปัจจัยด้านการลงทุน ทั้งจากผลของการเมือง และปัญหาโครงการลงทุนขนาดใหญ่ที่มามีความล่าช้า
- 3) ปัจจัยจากต่างประเทศ ทั้งจากการปรับตัวของเงินดอลลาร์แก้ปัญหาฟองสบู่ ญี่ปุ่นจากการเกิดภาวะเงินฝืด ยุโรปจากปัญหาของกรีซ สเปน โปรตุเกส และปัญหาด้านการเงินที่ดูไบ

กลุ่มดัชนีราคาผู้บริโภค

สำนักดัชนีเศรษฐกิจการค้า

สำนักงานปลัดกระทรวงพาณิชย์

4 พฤษภาคม 2553